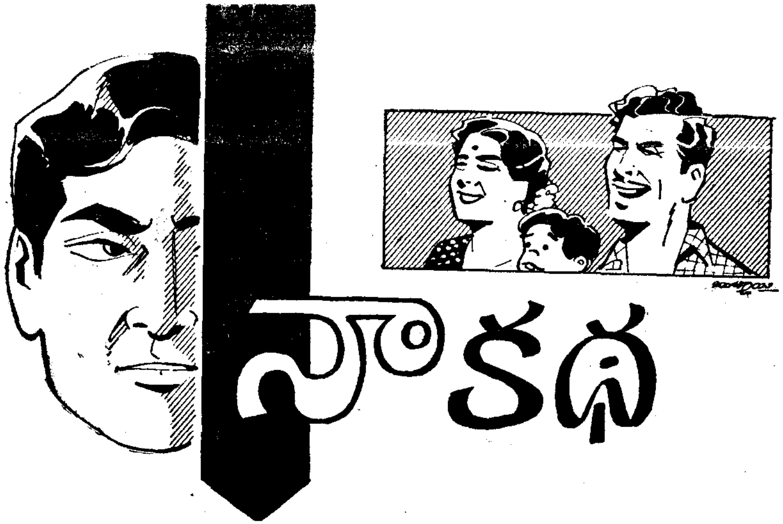

నా కథ

నేను సరాసరివెళ్లి కాంతారావుగదిలో కూర్చున్నాను. ఏమైనా సరే ఇవ్వాళ అడిగితీరాలి అనుకుంటున్నాను. ఎన్ని విధాల చెప్పినా నా మాట వినటంలేదు. అది చాలా తప్పు. అతను చెయ్యాలిసిన పనికాదు. సుజన చాలా తెలివి కలది; అందమైనది కూడాను. తన బాధ్యతలు ఏమిటో తాను తెలుసుకోకలది అనుకున్నాను. ఆమె మీద ఎంతో ఆశ పెట్టుకున్నాను. నేను ఎన్నిసార్లు మాట్లాడినా నా మనస్సు గ్రహించుకున్నట్లు ప్రవరించదు. నేనెవరో తనకు తెలుసు. తానెవరో నాకు తెలుసు. ఎందుకో ఆ ముభావం! పోనీ, ఆమె మనస్సు ఆకర్షింపబడలేకపోతే, దానివలన నేను ఆమెను నిందించేదేమీ లేదు. వ్యక్తత వచ్చిన తర్వాత, ఎవరిష్టానుసారం వారు నడుచుకోవటం నాకు ఇష్టమే. ఆమె మనస్సులో ఏ అభిప్రాయం వున్నా, ఆ నేను తప్పక గౌరవించి తీరుతాను. సహృదయత నాకు వుంది. అయితే తాను పెళ్లయిన మగవానితో ఎట్లా ప్రవర్తించాలో తెలుసుకోకపోతే మాత్రం నాకు చెడ్డకష్టంగా వుంటుంది. ఈ బాధ ఆమెను గురించి పడేదే. ఈర్ష్యతో ఈమాటంటున్నదికాదు. ఆమె ఏనాడైనా ఒకర్ని ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకుందంటే ఆమెను అభినందించే వాళ్లల్లో మొట్టమొదటివాడ్ని నేనే! అయితే పెళ్లయిన వానితో సరసాలేమిటి! అందులోనూ కాంతారావుతోనా!

అందులో ఓ మూల సుజనకు మేనరికంవుంది. ఆ అమ్మాయి తల్లితండ్రులు ఇద్దరూ పట్టుపట్టి కూర్చున్నారు, ఈ పెళ్లి చేసెయ్యాలంటూ. ఆ సంబంధం ఇష్టం వుందో లేదో ఇదమిద్ధంగా చెప్పదు. అయితే తల్లితండ్రులమాటకు మాత్రం ఎదురు చెప్పదు. చెప్పలేదు. నాకు

ఇసుకపల్లి లక్ష్మీనరసింహశాస్త్రి

సుజనను చూస్తుంటే ఒళ్లు పులకరించి పోతుంది. ఆ అమ్మాయికి ఏ విధంగా ఆపద వచ్చినా చూస్తూ సహించలేను. కాంతారావుతో కలిసి తిరగటం ఎక్కువయిపోయింది కాలేజీకి వచ్చినట్లే వస్తుంది. ఇట్టే పుస్తకాలు పట్టుకుని ప్రక్క తోటలోకి వెళ్లి కూర్చుంటుంది. కాంతారావు తయారు. ఇది చాలా ప్రమాదానికి దారి తీస్తుంది. కాంతారావుకు ఏముంది! ఏనాడైనా దులపరించుకు పోతాడు. పాపం అవస్థపడేది సుజన. ఊళ్లో రకరకాల పుకార్లు బయలుదేరుతున్నాయి. కాంతారావుట, సుజనను పెళ్లి చేసుకోబోతున్నాడుట. ఇది నమ్మతగ్గ మాటేనా! ఏమో! ఏ రోజు ఏలాంటిదో! నాకు ఏడుపు వుబుకొస్తోంది ఆ మాట విన్నప్పటినుంచీ.

అసలు కాంతారావుకు పెళ్లేమిటి! అతను పెళ్లిచేసుకుని ఎన్నాళ్లయిందీ? మళ్లా ఇప్పుడు ఇంకో పెళ్లా! అందు [illegible] ఒళ్లు ఝల్లు మంటోంది. కాంతారావుకు ఒక కొడుకుకూడా. మందాకినీ కాంతారావుల మధ్య పొరపులవచ్చినట్లుకూడా నేను ఎప్పుడూ వినలేదు. పైగా ఇద్దరూ చాలా అన్యోన్యంగా వుంటారు. వాళ్లిద్దర్నీ చూస్తుంటే నాకెంతో ముచ్చటేస్తుంది. కాంతారావు ఏమైనా భ్రమలో పడ్డాడా! సుజన ఏమన్నా ప్రయోగం చేసి తనను వశపరుచుకుందా! అంత అందమైన అమ్మాయి ఇలాంటివాటిల్లోకి దిగుతుందని అనుకోవటంకూడా నాకిష్టం లేదు నిజానికి. సుజన చాలా మంచిది. ఇప్పటికీ నాకిదే అభిప్రాయము. సుజనతో నేను ఇవన్నీ విప్పి చెప్పకపోయినా సూచనగా అని చూశాను ఒకసారి అప్పటికీ. నా ముందు ఏమీ అనలేకపోయింది. సంకోచించి వూరుకుంది. పరాయి ఆడదాన్ని బలవంతం చేసి, సమాధానం చెప్పించగల అవసరము నాకేమి టని ఎవరైనా అనుకుని పోతారేమోనని మెదలకుండా వూరుకున్నాను.

కాంతారావు చూడపోతే దిగులుగా కనిపిస్తున్నాడు. నాతో అదివరకు మాది [illegible] చనువుగా మాట్లాడటం మానేశాడు. పిలుస్తే ముక్తసరిగా సమాధానం ఇవ్వటం లేకపోతే అదీ లేదు. నేను పస్తాయించి వూరుకుంటున్నాను. సుజనవుతే నాతో మాట్లాడేటట్లే లేదు. నన్ను [illegible] పెట్టుకుని తప్పించుకుపోవటానికి ప్రయత్నిస్తున్నట్లు కనిపిస్తుంది. ఎదురుపడితే ఏమన్నా అడిగిపోతానని భయమో ఏమో! రోజురోజుకు వీళ్లిద్దర్నిగురించీ ప్రచారమవుతే ఎక్కువయి పోతూనే వుంది.

అడుగో వస్తున్నట్లున్నాడు, కాంతారావే! అతన్ని చూడంగానే నాకు పెద్ద భయం వేసింది. చివాలున లేచి నిలబడ్డాను. గబగబ నా దగ్గరకువచ్చి వల వల ఏడ్చాడు. ఏమిటి చెప్పవోయ్ అంటే దుఃఖము పొర్లుకొస్తోంది.

"నేను ఘోరమైన తప్పుచేశాను.... ఇప్పు డెట్లాగు బైటపడటం........" ఆయాసపడిపోతున్నాడు. అలసిపోతున్నాడు.

నాకు కాళ్ళూచేతులూ ఆడటంలేదు.

"సుజన నన్ను పెళ్లి చేసుకోమంటూ కూర్చుంది. చేసుకునక పెళ్లి చేసుకోకపోతేట ఆత్మహత్య చేసుకుంటుందిట." గుడ్లు తేలేసి ఆశ్చర్యంగా నా వంక చూస్తున్నాడు.

నాకు గుండె ఆగినంత పనయింది.

"ఇంతకంటె చెప్పేదేమి లేదు.... పొరపాటు జరిగిపోయింది. అంతే! ఇప్పుడు చెయ్యాలిసిం దేమిటి........" కాంతారావు కొట్టుకుపోతున్నాడు.

నాకు నోట మాట రావటంలేదు.

"ఇంతవరకు వస్తుందని అనుకోలేదు.... నన్ను పెళ్లిచేసుకొని మన వంట పడుతుందని అనుకోలేదు.... సుజన నన్ను మోసం చేసింది.... మాయలో కప్పేసింది..."ఇంకా వెర్రిగా ఏమేమో అంటున్నాడు.

నా శరీరం కంపించేస్తోంది. సుజన మాట వచ్చేటప్పటికి ఎంతో ఉద్రిక్తున్నయిపోయాను. కాంతారావును ఆ సమయంలో ఏమైనా చేసేద్దామనుకున్నాను. చప్పున మందాకిని కళ్లల్లోకి వచ్చి ఆ ప్రమాదాన్ని తప్పించేసింది. ఇలాంటి నికృష్టుడ్ని నా స్నేహితుడని చెప్పుకోవటం కూడా తలవంపులే!

ఒక్క అడుగులో లేచివచ్చేశాను. ఒళ్లంతా కంపరంపుట్టి పోతూంది. ఇక సుజన గతేంకావాలి. ఎంత దుర్భరమైన జీవితం అనుభవించాలసి వస్తుందో నలుగురి నోళ్లల్లోనుపడి. అంత నాజూకైన యువతి ఎందుకిలా కొరగాకుండా పోతుంది. అబ్బ, నేను అనుకోవటం తప్పు కాని, నేను మనస్సు విప్పి మాట్లాడుతున్నప్పుడైనా గ్రహించ కలిగిందా! ప్రేమకు, మోజుకు అర్థం వుండాలి. పెళ్లయిన యువకునితో ప్రేమ సల్లాపాలుచేస్తూ వుండటంలోను, పెళ్లి అవాలసి యువకునికి మనస్సు ఇవ్వటంలోనూ వుండే తారతమ్యము సుజన గ్రహించుకోలేదు. ఇంత అఘాయిత్యము చేసి పడేసింది. తన జీవితం నాశనం చేసుకుంటోంది. కాంతారావును ఛిన్నాభిన్నం చేస్తోంది. పాపం! మందాకిని! తలుచుకుంటుంటే దుఃఖము పొర్లుకొస్తుంది. ఎంత అమాయకపురాలు. చిన్నతనంలోనే పెళ్లయింది. కుమారుని కన్నది. ఆ పసికందునిచూసి మురిసిపోతూ వుంటుంది. నిజంగా ఆ ఇల్లు ఓ చిన్నపాటి స్వర్గం. అందరూ ఒకర్నొకరు ప్రేమించుకుంటారు. గౌరవించుకుంటారు. ఇంత పచ్చటి కాపరంలో, సుజన వచ్చి నిజంగా నిప్పులు

పోసింది. కాదు సుజన కాదు. సుజన అమాయకపురాలు. కాంతారావే చిచ్చు పెట్టుకున్నాడు. కాంతారావు ద్రోహి, విశ్వాసఘాతకుడు. నాకు మహాతీవ్రంగా ఆలోచనలు చెలరేగిపోతున్నాయి. నాకు ఎంతసేపటికీ సుజన నా కళ్లముందు అల్లరిపాలయి పోతోందో! జీవితాన్ని చేతులారా నాశనం చేసుకుంటోందే అనే బాధా, తాపం. ఏముంది కాలుజారిన యువతి సుజన. అప్పుడే ప్రారంభ మయింది. ఇంట్లో కల్లోలాలు. సుజన తల్లితండ్రులు ఆమెను నానామాటలు అంటున్నారుట. నిన్ను ఏ మొహం పెట్టుకుని మీ బావ పెళ్లిచేసుకుంటాడు! ఊరంతా ఏమనుకుంటోందో తెలుసా! ఇంత బాహాటంగా, నిర్భయంగా ఎందుకు ఈ ఘోరం చేశావు. తల్లితండ్రులు సుజనను 'బలవంత పెడుతున్నారుట. పాపం ఏం చేస్తుంది. వెక్కి వెక్కి ఏడ్చివుంటుంది. వాళ్లకు సంఘంలో [illegible] ఏయింది. [illegible] సంబంధం మాకు అక్కర్లేదు; సుజన విషయం అంతా మాకు తెలిసింది అని వాళ్ల మామయ్య ఉత్తరంకూడా వ్రాశాడుట. ఇక సుజనకు పెళ్లయ్యే గీతలేదు. మేన రికం అని ఎంతో మోజుపడ్డ సుజన తల్లితండ్రులు కృంగి కృశించిపోతు న్నారు. ఎంతమందిని వ్యథపెట్టిందీ ఒక్క స్త్రీ! కాదు ఒక్క మగవాడు. కాంతారావే!

ఇక సుజనకు వేరే మార్గంలేదు. చేసుకుంటే కాంతారావును పెళ్లి చేసుకోవటం. లేకపోతే ఆత్మహత్య చేసుకోవటం! అబ్బ! ఈ రెండు నేను అనుకోవలసినవి కావు. నా మనస్సుకు ఈ రెండూ విరుద్ధమే! ఇప్పుడు ఈ పరిస్థితుల్లో నేను ఏమి చేసేటట్లు? నాకు కాంతారావుమీద ఎంతకోపమూ, కసీ వచ్చినా మందాకినిని చూస్తుంటే మాత్రం కళ్లల్లో నీళ్ల గిర్రున తిరుగు తాయి. ఒకవైపు సుజన, మరొకవైపు మందాకిని. వీళ్లల్లో ఏ ఒకరు బాధపడు తున్నా చూసి సహించగల శాంతము, ఓర్పు నాలో లేదు. నా అసమర్థత నాకు తెలుసు.

నాలో ఆలోచనాప్రవాహం తీవ్రమయి పోయింది. సుజన ఆత్మహత్య చేసుకుం దంటే ఇక నేను భరించలేను. ఆ బాధ వర్ణనాతీతము. సుజన కాంతారావునే పెళ్లి చేసుకుందంటే. మందాకిని హృదయి ఎదనను ఊహించుకుంటూ నేను గడపలేను. నేను స్వయంగా బాధ పడటానికైనా సిద్ధంగా వుంటానుగాని, వీళ్లిద్దరు బాధపడుతుంటే చూస్తూ సహించలేను. చటుక్కున నాకో అభి ప్రాయం తట్టింది. అయితే అంత ధైర్యం నాలో వుందా అనే అనుమానం కలుగుతోంది. వెర్రిగా ఆలోచించటం మొదలుపెట్టాను. ఏమైనాగాని అను కుంటూ బయలుదేరాను. సుజన ఆత్మ హత్య చేసుకోనక్కర్లేదు. కాంతారావు ఆ అమ్మాయిని పెళ్లిచేసుకోనూ అక్క ర్లేదు. ఈ సమస్యను నేను పరిష్కారం చేసేస్తాను అనుకుంటూ కృతనిశ్చ యంతో కాంతారావుదగ్గరకు బయలు దేరాను.

నేను గది గుమ్మందగ్గరకు వెళ్లే టప్పటికి మందాకిని పిల్లాడ్ని ఎత్తుకుని ఎదురుగా వచ్చింది. లోపలికి రండి అన్నది నవ్వుతూ.

ఆ ఆప్యాయతకు, ఆ అమాయకత్వా నికి నేను దద్దరిల్లిపోయాను.

'కాంతారావు' అని గదంతా ప్రతి ధ్వనించేటట్లు బిగ్గరగా కేక పెట్టాను. మందాకిని చేతిలో పిల్లాడు ఉలిక్కి పడ్డాడు. ఆమె కంగారు పడింది.

కాంతారావు నవ్వుకుంటూ లోప ల్నుంచి వచ్చాడు.

మందాకిని భర్తను చూసి పక్కున నవ్వింది.

[illegible]

నా శరీరంఅంతా వేడెక్కిపోయింది. ఈ నవ్వులేవీ నా మనస్సులోకి పోలేదు. నిబ్బరంగా, భయంగా చూస్తున్నాను.

కాంతారావు దగ్గరకు వచ్చాడు. నా చెయ్యి పట్టుకున్నాడు.

'మన నాటకం ఇప్పటికేనా అర్థ మయిందా అన్నాడు' కాంతారావు నా కళ్లల్లోకి చూస్తూ.

"నాదగ్గరకు రావడానికి ముందు నాసి డాక్టరు నెవరినైనా చూశారా?"
"లేదు, ముందు మీ దగ్గరికే వచ్చాను".

[illegible]

అనుకున్నాను లోపల లోపల.

'సుజన మేనత్త కొడుకుచేత నాకు ఈ పిల్ల వద్దుమొర్రో అనిపించేశాము. ఇక లైను క్లియర్....సుజన ఆశలు....

[illegible]

అన్నాడు కాంతారావు. భార్యవైపుకు చూసి ఫక్కున నవ్వాడు.

నా కళ్ళు గిర్రున తిరిగిపోయినాయి. అట్లాగే కుర్చీలో కూర్చోబడిపోయాను.

ఎప్పుడైనా మందాకినీ, సుజనా నవ్వు కుంటూ మాట్లాడుకుంటుంటే నా విష యమే అనుకుని, గబగబ తలవంచుకుని వెళ్లిపోతూ వుంటా.